

Dzień to jest dziś wesela

t.: Dies est laetitiae, XV w., tł. XVII w.
m.: Klon.

1. Dzień to jest dziś we - se - la kró - lew - skiej ro - dzi - ny.* Dzie - cię dziw - nej
Król się lu - dziom na - ro - dził z Ma - ry - i bez wi - ny.*
2. A - niół w no - cy pa - ste - rzom, któ - rzy trzo - dy strze - gli,* W staj - ni le - ży
O Tym Kró - lu po - wia - dał, by do staj - ni bie - gli.*
3. Chry - ste, któ - ryś nas stwo - rzył Bo - ski - mi spra - wa - mi* spraw w nas ser - ce
dla nas chciał się na - ro - dzić i za - mie - szkać z na - mi,*

cu - dno - ści, wdzię - czne, peł - nesłod - kość - ci,* w czło - wie - czej ist - ność - ci,* któ - re nie - o -
to Dzie - cię, tam je w żło - biej - naj - dzie - cie,* po - wi - te w pie - lu - szki.* Ten A - nio - łom
na - bo - żne, od - puść zło - ści nie - zbo - żne,* nie chciej za - tra - ce - nia.* Od - ku - pio - nych

ce - nio - ne, a - ni też wy - sło - wio - ne,* w Bos - kiej wszech - moc - ność - ci.
pa - nu - je, wszy - stkim lu - dziom kró - lu - je,* śli - czny, choć ma - lu - tki
z mi - ło - ści pro - wadź do swych ra - do - ści,* na - sze - go zba - wie - nia.